

Musical „LATO MIŁOŚCI” przedstawia historię trójki młodych przyjaciół zafascynowanych letnim karnawalem młodzieżowym w USA wywołanym festiwalem muzycznym „Monterey Pop Festival” z 1967 r. Pierwsze wakacje po zdanej maturze okazują się dla nich najważniejszymi chwilami w życiu. Pierwsze poważne uczucia, wyzwania stawiane przez los, który potrafi zaskoczyć w najmniej oczekiwanych momentach jednym dając, a innym odbierając wielkie szanse na przyszłość...Ich losy przewijają się na tle zaistniałych wydarzeń politycznych z przełomu lat 60. i 70. w Polsce.

STRESZCZENIE LIBRETTA MUSICALU „LATO MIŁOŚCI”

Prolog

Do pokoju wchodzi starszy chłopak, zwany przez przyjaciół z lat szkolnych Młodym. W ręku niesie walizkę. Po chwili zauważa swoje stare radio, które postanawia uruchomić. Najeżdżając na częstotliwość radia Luxemburg trafia na audycję o festiwalu w Woodstock. Zastłuchawszy się w parafrazę hymnu USA wykonywaną przez Jimiego Hendrixa bierze gitarę i współgra razem z mistrzem. Po chwili radio zaczyna psuć się, aż w końcu wybucha. Snop iskier i odgłos eksplozji przywołuje duchy „Lata miłości”, które skutecznie rozjaśniają powstałą ciemność (*Uwertura*).

Akt I

Kilka lat wcześniej. W pokoju siedzi Młody. Po kolejnej awanturze z ojcem obiecuje sobie, że zaraz po maturze wyprowadzi się w miejsce, gdzie nikt nie będzie narzucał mu praw i obowiązków wbrew jego woli (*Miłość jak człowiek*).

Wieczorową porą przychodzą Rudy i Mocny, przyjaciele ze szkoły. Wszyscy, podnieceni faktem zdanej matury, opisują w fantazji swoje pierwsze lato „dorosłego” życia. Zafascynowani muzyką płynącą za pośrednictwem radia Luxemburg, opowiadają sobie fragmenty słuchanych audycji. Rock & Roll, „dzieci kwiaty”, wielcy idole - to świat, o którym marzą. Obiecuja sobie, że zrobią wszystko, aby w jak najszybszym czasie się w nim znaleźć (*San Francisco*).

Ulicą przechodzi Anka niosąca kilka książek do pobliskiej biblioteki. Nagle podbiegają do niej Ruda i Mała, przyjaciółki ze szkolnej ławki. Wspólnie analizują postaci wszystkich chłopaków, których miały okazję poznać szukając tego jedyne, którego będzie można zabrać na nadchodzącą dyskotekę. Nagle w ręce Małej trafia gazeta. Taka sama, w jakiej zaczytani są wszyscy przechodnie. Czyta w niej o zniesieniu z afisza spektaklu w Teatrze Narodowym. Dziewczyny zastanawiają się nad sensem zaistniałej sytuacji i reakcji społeczeństwa (*Ludzie są obcy*).

Przechodzący ulicą Młody niechcący potrąca Ankę, która upuszcza na ziemię książki. Chwilę konsternacji przerywają Mała z Rudą przywołując Ankę do sfer codzienności.

Do Młodego podchodzą Mocny i Rudy. Rudy zaczytany w gazecie znajduje w niej ogłoszenie o konkursie młodych talentów. Biorąc pod uwagę obietnicę stworzenia idealnego świata z „zachodu” postanawiają wziąć w nim udział wykonując utwór, w którym przeniosą siebie i słuchaczy w świat wiecznego dobra i miłości (*Oczy Łucji lśnią jak diamenty*).

Do chłopaków podbiegają dwie studentki ze stolicy, Ewka i Olka. Wręczają im ulotki i proszą o wsparcie na organizowanej manifestacji będącej sprzeciwem wobec ustroju.

Gabinet naczelnika Służb Bezpieczeństwa. Trwa narada urzędników z przedstawicielem MO. Nagle rozmowę przerywa Wolski, naczelnik SB, przynosząc ulotkę z treścią antyrządową. Wspólnie z podwładnymi postanawia stanąć na przeszkodzie wszystkim tym, którzy zechcą przeciwstawić się władzy. Pełen pasji i zapału do dalszego działania oddaje ukłon w stronę lepszego jutra – rządów komunistycznych (*Sabat, krwawy sabat*).

W pokoju Anki i Młodego trwają przygotowania do wieczornej dyskoteki.

Zarówno Anka jak i Młody przeżywają to, że jeszcze nigdy nie spotkali na swojej drodze tej jedynej osoby, którą mogli by obdarzyć swoim uczuciem i swoimi pragnieniami. Dzielią się marzeniami ze swoimi przyjaciółmi (*Ktoś do kochania*). Wieczorną dyskotekę inauguruje nieśmiertelnym przebojem ubiegłego lata wyczekiwany przez wszystkich Eddie (*Ponownie Twist*).

W zgiełku całej imprezy giną Mała i Mocny. Zaniepokojeni ich nieobecnością przyjaciele postanawiają ich poszukać.

Nagle do Rudej i Anki podbiega podniecona Mała. Opowiada o miłosnej przygodzie z napotkanym chłopakiem, który skutecznie zdobył jej serce (*Kocham Rock & Roll*).

W trakcie dyskoteki pełnym przypadkiem trafiają na siebie Anka i Młody. On postanawia wtajemniczyć Ankę w pomysł manifestacji pokazując jej ulotki i prosząc o pomoc w pozyskaniu innych. Potańcówkę przerywa niespodziewane najście Służb Bezpieczeństwa na czele z naczelnikiem Wolskim. Bezskutecznie usiłują zastraszyć młodzież, która po ich odejściu postanawia walczyć o odbieraną im wolność (*Myśli*).

Akt II

Dziedziniec Uniwersytetu w stolicy. Manifestująca młodzież wygłasza swoje poglądy i zdanie sprzeciwu wobec prowadzonej polityce władzy (*Dzieci rewolucji*).

Przybyłe na miejsce oddziały Milicji Obywatelskiej pacyfikują zgromadzenie rozpędzając je siłą (*Taniec z diabłem*).

Przybyły na miejsce manifestacji naczelnik Wolski rozwścieczony zaistniałą sytuacją sięga po broń. Z jego rąk padają strzały. W tłumie młodzieży ginie Mocny. Przyjaciele wstrząśnięci jego niespodziewaną śmiercią, przez łzy zastanawiają się, czy walka o wolność w taki a nie inny sposób ma sens (*Wyobraź sobie*).

Poruszeni swoją bezsilnością wracają do domu, aby za kilka dni, specjalnie dla Mocnego wziąć udział w konkursie w Domu Kultury. Na miejscu zostaje Mała, która nie może pogodzić się ze śmiercią Mocnego. Wieczorową porą przechadza się po dziedzińcu Uniwersytetu, gdzie we łzach wyznaje mu swoją miłość (*Wczorajszy dzień...*).

Dom Kultury. Zdenerwowany Rudy rozgrzewa się za kulisami. Pojawia się Ruda, która prowokuje niezręczną dla Rudego rozmowę. Przerywa ją pojawienie się Młodego i Anki. Przechadzająca się organizatorka zauważa Rudą i Ankę w miejscu niedozwolonym dla publiczności. Aby rozładować napięcie i wyjaśnić zaistniałą sytuację dziewczyny godzą się na udział w konkursie jako chórek. Dyskusję przerywa Wolski. Z pomocą Milicji aresztuje Ewkę i Olkę, które również miały wystąpić w przesłuchaniach. Pod zarzutami rozprowadzania ulotek oraz nakłaniania do udziału w manifestacji wyprowadza je w kajdankach.

Zaczyna się konkurs. Na scenę wchodzi Młody z Rudym i dziewczynami. Zaczynają śpiewać swój utwór (*Oczy Łucji lśnią jak diamenty-repryza*), który po kilku minutach zostaje przerwany bez uzasadnienia przez jury. Korzystając z chwili spokoju Ruda powraca do rozmowy z Rudym. On usiłuje wyznać jej swoje uczucie, jednak brak odwagi i stres odbiera mu słowa. Domyślając się jego intencji Ruda postanawia mu trochę pomóc (*Miłość wszystkim jest*).

Jury ogłasza werdykt, który przynosi dla Młodego i Rudego drugie miejsce. Poruszeni wynikiem postanawiają wystartować za rok i powalczyć o pierwsze miejsce. Na opustoszałej widowni pozostaje jedna osoba. Starszy pan w płaszczu i kapeluszu podchodzi do chłopców. Przedstawia się jako Bukowsky, producent z amerykańskiej wytwórni „The Records”. Oznajmia, iż występ zespołu jemu osobiście bardzo się spodobał. Sami bohaterowie podnieceni obecnością osoby z kręgu ich idoli wymuszają na nim historię z ich życia.

Z przyjemnością zaczyna opowiadać im relację z ostatniej współpracy z The Rolling Stones.

On sam znika a scenę ogarniają ciemności... (*Dym nad jeziorem*).

Po skończonej historii Bukowsky proponuje Młodemu wyjazd za granicę, gdzie będzie mógł doskonalić swoje umiejętności gry na gitarze. Młody poruszony propozycją wybiega z sali a jego przyjaciele obiecują Bukowskemu namówić go do wyjazdu.

Młody przekonany do swojej wielkiej szansy pakuje się w pokój. Rozmowę z ojcem zakłóca pojawienie się Rudego, Rudej i Małej. Młody dziękuje im za to, co dla niego zrobili i dedykuje im napisaną przez siebie piosenkę (*Z niewielką pomocą przyjaciół*).

Zaniepokojony nieobecnością Anki postanawia poszukać jej i pożegnać się osobiście.

Wieczorową porą Anka spaceruje zamyślona ulicą. Podbiega do niej Młody.

Po kilku zdaniach wspólnej rozmowy oboje wyznają wzajemną miłość obiecując sobie, że wyjazd Młodego niczego w ich uczuciu nie zmieni (*Rozpal we mnie ogień-cz.1*).

Piosenką przenoszą się o kilka tygodni w przyszłość.

Na dziedzińcu Uniwersytetu spotykają Rudego, Rudą i Małą. Szczęśliwi opowiadają o swoich sukcesach na egzaminach wstępnych na studia. Młody z Anką postanawiają pochwalić się przyjaciółom jak i wszystkim na dziedzińcu swoim uczuciem (*Rozpal we mnie ogień-cz.2*).

Szczęśliwi i zakochani dziękują sobie za pierwsze, wspólne, dorosłe wakacje obiecując, że niezależnie od wszystkiego zawsze będą dla siebie przyjaciółmi a duch „Łata miłości” pozostanie w nich na zawsze (*Tak, o tak*).

PREZENTACJA AUTORA

ANTONIUSZ DIETZIUS - ur. 11.12.1986 roku w Łodzi. Wokalista, aktor i reżyser. Ukończył Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcące w Muszynie.

Student wydziału wokalnno-aktorskiego Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku.

W 1992 roku wraz z zespołem wokalnym Szkoły Podstawowej nr 75 zadebiutował na deskach Filharmonii im. Artura Rubinsteina w Łodzi. W 2001 roku zajął II miejsce w Małopolskim Przeglądzie Dorobku Artystycznego Kraków 2001 jako "Teatr jednego mima".

W 2003 roku zajął I miejsce w finale wojewódzkim Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego w kategorii "poezja śpiewana". Tytuł zdobył piosenkami do tekstów Agnieszki Osieckiej "Nie ma kwiatów

dla Marianny" (muz. E. Pałasz) i "Ukradła cyganka kurę" (muz. J. Satanowski). W konkursie zdobył również wyróżnienie za monodram na podstawie książki "Bezpowrotnie utracona leworęczność" Jerzego Pilcha.

Od 2004 roku reżyseruje w Liceum Ogólnokształcącym w Muszynie wielkie musicalowe hity; obsadza w nich uczniów szkoły i klasy:

"SKRZYPEK NA DACHU" premiera: 12 czerwca 2004 rok

Choreografia, scenariusz i reżyseria.

W obsadzie odtwórca roli Tewie Mleczarza.

W spektaklu udział wzięła grupa 35 osób.

Spektakl pokazywany był przez 5 miesięcy w LO w Muszynie oraz w trakcie gościnnych wyjazdów.

"CHICAGO" premiera: 13 stycznia 2005 rok

Scenariusz i reżyseria.

W obsadzie odtwórca roli Mistrza Ceremonii/Amosa Harta.

W spektaklu wzięła udział grupa 14 osób.

Spektakl pokazywany był przez 3 miesiące w LO w Muszynie.

Prapremiera spektaklu odbyła się w trakcie charytatywnego pokazu na rzecz Hospicjum w Krośnie.

Relacje ze spektaklu można było oglądać w TVP3 KRAKÓW w "Kronice". TVP3 KRAKÓW stworzyła także reportaż ze spektaklu: "Wielkie CHICAGO w małej Muszynie".

Fragmenty spektaklu można było podziwiać na żywo w TVP3 KRAKÓW 14 lutego 2005 roku.

W lutym 2005 roku otrzymał nominację do nagrody NIEPRZECIĘTNY przyznawanej w plebiscycie POLSKIEGO RADIA BIS. Nominacja za "całokształt".

W marcu 2005 roku otrzymał nagrodę NIEPRZECIĘTNY 2004 w plebiscycie POLSKIEGO RADIA BIS.

W 2005 roku otrzymuje odznaczenie od Starosty Nowosądeckiego - "JABŁKO SĄDECKIE" - za zasługi na rzecz kultury na Ziemiach Sądeckich.

Wielokrotnie wystąpił jako gość programu TVP1 "Kawa czy herbata". Brał i bierze udział w audycjach POLSKIEGO RADIA BIS.

W 2006 roku wystąpił gościnnie w wystawianej w Muszynie WIELKIEJ GALI MUSICALU wcielając się w postacie: Heroda (Jesus Christ Superstar), Capulettiego (Romeo i Julia), Profesora Abronsiusa (Taniec Wampirów) oraz Szefa (Miss Saigon).

Zagrał w czterech premierach przygotowanych przez Akademię Muzyczną im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku:

"CZARODZIEJSKI FLET" W.A.Mozarta, "CLEOFIDE" J.A.Hasse, "ORFEUSZ I EURYDYKA" Ch. W. Glucka oraz "DON GIOVANNI" W. A. Mozarta.

- "CLEOFIDE" - spektakl prezentowany 19 maja 2007 roku na "Bergedorfer Musiktage" w Hamburgu oraz 20 maja 2007 roku w hamburskiej Musik Hochschule;

- "CZARODZIEJSKI FLET" - spektakl prezentowany 21 lipca 2007 roku na VII Letnim Festiwalu Muzyki Kameralnej w Helu

INFORMACJE NT. METOD I SPOSOBÓW REALIZACJI INICJATYWY

W wyniku castingów organizowanych w 5. miastach powiatowych byłego województwa radomskiego został wyłoniony 40. osobowy zespół wokally – taneczny oraz odtwórcy głównych ról spośród młodych (wiek 15-21 lat), utalentowanych wokally, aktorsko i tanecznie ludzi, w których drzemie pragnienie postawienia swoich nóg na profesjonalnej scenie i spróbowania swoich sił w wielkim przedsięwzięciu.

Utworzono również zespół złożony z doświadczonych fachowców w dziedzinie reżyserii, choreografii, scenografii, muzyki, tańca i wokalistyki, pod okiem którego młodzież uczyła się podstaw gry aktorskiej, dykcji, wokalu oraz tańca. Kumulacja tych czterech najważniejszych dla musicalu czynników jest gwarantem powodzenia i sukcesu przedsięwzięcia (wysoki poziom artystyczny).

Na potrzeby musicalu wykonane zostały efektowne kostiumy z lat sześćdziesiątych - siedemdziesiątych oraz scenografia, która w umiejętny sposób oddała klimat miejsc i wydarzeń prezentowanych na scenie.

Musical „Łato Miłości” przyciągał nie tylko dla wspaniałej muzyki, ale również dla uniwersalnej treści kierowanej do młodzieży, jak i do osób starszych (wolność, równość, braterstwo, miłość, pokój).

Wrzesień 2007 - podjęcie decyzji o wystawieniu musicalu; ogłoszenie terminów castingów do ról i zespołu

Październik/listopad 2008 - przeprowadzenie castingów i wyłonienie zespołu musicalowego

Grudzień 2007 - próby reżyserskie tekstu i przydział ról

Styczeń 2008r. - zajęcia z aktorstwa, wokalu i tańca

Luty 2008r. - codzienne zajęcia przez okres ferii zimowych zwieńczone próbami I aktu

Marzec 2008 r. - zajęcia z aktorstwa, wokalu i tańca, wykonanie aranżacji do piosenek I aktu

Kwiecień 2008 r. - zajęcia choreograficzne i aktorskie zwieńczone próbami

II aktu, wykonanie aranżacji do piosenek II aktu

Maj/czerwiec 2008 r. - zajęcia taneczne, choreograficzne, wokalne i aktorskie, przymiarki kostiumów, budowa scenografii, przygotowanie i zlecenie druku plakatów, programu musicalu, wydanie książkowe libretta

Czerwiec 2008 r. - próby generalne musicalu,

21 CZERWCA 2008R. - PREMIERA MUSICALU „LATO MIŁOŚCI”

czerwiec-lipiec - 2008 r. - premiery musicalu w innych miastach Polski